

EDUCAT EDOU EHT TAH
TMAK A QDQH TQDQA

Doggy Dan

SECRETUL CRESTERII COPIILOR – CE A ÎNVĂȚAT UN TĀTIC DE LA CÂINELE SĂU

Traducere din limba engleză

de Raluca Papadopol

philobia

Cuprins

INTRODUCERE	Stanley, nu!	5
CAPITOLUL 1	Nu e fizică cuantică	15
CAPITOLUL 2	Creșterea copiilor și dresarea câinilor	27
CAPITOLUL 3	Liderul de haită binevoitor, calm și bland	39
CAPITOLUL 4	Încredere, respect și dragoste	55
CAPITOLUL 5	Cum să rămânem calmi pe timp de furtună	69
CAPITOLUL 6	Controlați mediul ambiant	83
CAPITOLUL 7	Pauza disciplinară e un lucru minunat	95
CAPITOLUL 8	Natură <i>versus</i> educație	109
CAPITOLUL 9	Oamenii nu sunt raționali	119
CAPITOLUL 10	Ce e cu „energia“ asta?	131
CAPITOLUL 11	Să tratăm cauza problemei	149
CAPITOLUL 12	Gaz pe foc	163
CAPITOLUL 13	Copiii sunt oglinda noastră	175
CAPITOLUL 14	Arta tăcerii	185
CAPITOLUL 15	Excelența presupune exercițiu zilnic	199
CAPITOLUL 16	Vestea bună și vestea proastă	211
CAPITOLUL 17	Atitudinea pozitivă	221
CAPITOLUL 18	Neplăcerile create de un câine intelligent	231
CAPITOLUL 19	Avem doar o sansă să trăim momentul	241

CAPITOLUL 20	Rezervat taților:	
	Niciun bebeluș nu întreabă.....	253
CAPITOLUL 21	Un mesaj plin de speranță	259
CAPITOLUL 22	Principalele recomandări pentru părinți ..	265
CAPITOLUL 23	Principalele recomandări în viață.....	269
	Mulțumiri	275
	Despre Doggy Dan	277

Fiul meu, Stanley, pe atunci în vîrstă de 8 luni, stătea în picioare legănându-se înainte și înapoi, încercând să-și mențină echilibrul. Efortul pe care îl depusese pentru a se ridica dovedea că era foarte motivat. Nu era o misiune oarecare. Era prima tentativă bine ticlită de a controla volumul sistemului audio.

În timp ce răsucea cu mânuța butonul pentru volum, s-a întors către mine cu un rânjet de toată frumusețea. Eram hotărât să nu las acest episod să devină un obicei, aşa că mi-am adres imediat vocea și am lansat un „Stanley, nu!” autoritar pe care îl exersasem de multe ori în gând. Mă așteptasem la asta. Eram pregătit.

Stanley s-a oprit pentru o clipă, apoi a continuat să dea muzica mai tare. De data aceasta, pe lângă faptul că zâmbea, am observat că avea o scliere jucăușă în ochi. Mi-am dat seamă că era distractiv pentru el. Controla atât volumul sistemului audio, cât și volumul lui tati! Era perfect conștient de ce îi ceream eu și de ce făcea el. Întrebarea era: care avea să fie următoarea mea mișcare?

**SECRETUL CREŞTERII COPIILOR –
CE A ÎNVĂȚAT UN TĀTIC DE LA CĀINELE SĀU**

M-am oprit, am inspirat adânc, și am repetat: „Stanley, nu!”. Ei bine, a doua oară a funcționat la fel de bine ca prima. Au urmat alte două sau trei „avertismente finale”, unul mai strident și mai autoritar decât celălalt, înainte ca rânjetul din ce în ce mai lătăreț al lui Stanley să mă facă să înțeleg că metoda mea nu avea să funcționeze. Soluția m-a fulgerat într-un final – trebuia să aplic principiul „fără teamă și fără agresivitate” pe care îl explic în fiecare zi proprietarilor de câini căroia le arăt cum să-și dreseze animalele. De atunci, nici că mă mai abat de la regulă.

**„DACĂ AM FI ȘTIUT ASTA
CĀND NE CREŞTEAM COPIII“**

Vă voi povesti, în continuare, cum am folosit metoda blândă de dresare a cățelușilor și câinilor – pe care o predau cu normă întreagă – drept fundație pentru creșterea copiilor mei. Cu cât studiez mai mult felul în care funcționează și comunică aceste ființe, cu atât învăț mai multe. Am aplicat o mare parte din aceste descoperiri și în propria viață. În traiul nostru haotic, dacă nu suntem destul de atenți, se întâmplă să trecem foarte ușor cu vederea mesajele subtile pe care ni le transmit copiii sau câinii. Însă atunci când le detectăm și răspundem adecvat, aceștia înfloresc sub privirile noastre. Uneori, e greu de crezut că tot acest potențial este atât de ușor de pus în valoare.

„Secretul creșterii copiilor – ce a învățat un tătic de la câinele său” este o carte practică despre parenting. M-am decis să o scriu în timpul unei ședințe obișnuite de dresaj la domiciliu. Întreaga familie era de față: mama, tatăl, cei trei copii și cățelușa Bella. Am început, ca de obicei, să le explic faptul că temelia succesului constă în a ne asigura că puiul ne ascultă și

ne respectă. Cu toții știm că trebuie să captăm atenția copiilor și a animalelor de companie, dar cum ne atingem scopul fără să țipăm, să vociferăm sau să ne pierdem cumpătul? Continuând să lucrez cu micuța Bella, le explicam ce fac:

— În primul rând, trebuie să cucerim mintea câinelui, abia apoi îi putem dresa corpul.

Dovada era chiar în fața lor. Pe tot parcursul sesiunii calme și blânde de dresaj, micuța Bella a răspuns perfect comenziilor. Era ca și când nu-și dorea nimic mai mult decât să îmi facă pe plac. Familia era fascinată, dar am remarcat și o undă de tristețe. Bella se conforma fără să fie forțată, fără teamă sau agresivitate. Alegea să mă asculte și să mă urmeze. Replica pe care o auzisem de atâtea ori nu a întârziat să apară:

— Dacă am fi știut asta când ne creșteam copiii...

M-am uitat la ei zâmbind; știam că nu glumesc. Multe dintre instrumentele, tehniciile și conceptele pe care tocmai le explicaseam presupuneau aceeași filosofie pe care o foloseam să-mi cresc copiii. Acela a fost momentul în care mi-am promis că voi scrie carte. Metoda de dresaj pe care o prezentam era tocmai ceea ce clienții mei căutaseră atunci când își creșteau copiii – o abordare calmă, clară și blândă, fără teamă sau agresivitate.

NU SUNT PSIHOLOG DE COPII

Nu sunt psiholog de copii, iar metoda pe care o voi explica nu e complicată – nici pe departe. E simplă, logică și directă – în asta constă toată frumusețea. Devenim stăpâni pe situație abia atunci când ne dăm seama că tot noi deținem soluția și că răspunsul pe care îl căutăm vine din interior. Din păcate, trăim într-o lume adesea prea complicată în care

**SECRETUL CREŞTERII COPIILOR –
CE A ÎNVĂȚAT UN TĀTIC DE LA CĀINELE SĀU**
pare să fie din ce în ce mai puțin loc pentru bun simț, intuiție și instinct.

Am crescut în Newcastle, în nord-estul Angliei, iar scopul meu în viață a fost dintotdeauna să îi ajut pe ceilalți prin tot ceea ce fac. În prezent, ca dresor profesionist de câini în Auckland, Noua Zeelandă, reușesc acest lucru motivând oamenii să-și revizuiască propriul comportament astfel încât să obțină o îmbunătățire a comportamentului câinilor lor.

În perioada aceasta îmi sună mai mereu telefonul – sunt oameni care au nevoie urgentă de ajutor în tot ceea ce ține de câini: de la probleme de agresivitate și pui greu de controlat, până la lătrat excesiv și stări de anxietate. În momentul în care mă contactează, familiile sunt de obicei la capătul răbdării și sunt gata să renunțe la câine. Uneori chiar animalul are nevoie disperată de ajutor și trebuie salvat de proprietari!

Metoda pe care o folosesc în cazul câinilor este aprobată de New Zealand SPCA¹, iar video-lecțiile de pe site-ul meu îi ajută pe proprietarii de câini din întreaga lumea. Nimic nu se compară cu momentul în care primesc un e-mail de mulțumire de la un necunoscut căruia i-am schimbat viața prin munca mea, sau cu momentul în care întâlnesc un animal fericit la ani întregi după ce am lucrat cu el, pe când era un pui dificil. Să-ți oferi contribuția și să-i ajuți pe ceilalți sunt două dintre binecuvântările vieții.

E minunat să văd proprietari de câini schimbându-și convingerile și să observ beneficiile acestor schimbări strecurându-se atât în viața lor profesională, cât și în cea personală, precum și în relația cu câinii.

Sunt convins că în interiorul fiecărui câine se află un câine bun, iar în interiorul fiecărui câine bun sălășluiește un animal

¹ Societatea pentru prevenția violenței asupra animalelor din Noua Zeelandă (n.tr.)

extraordinar. Similar, cred că în fiecare micuț se ascunde un copil bun, iar în fiecare copil bun se află un junior de nota zece. Însă înainte de toate trebuie să ne înțelegem propriul câine sau copil, iar pentru asta trebuie să privim lucrurile din perspectiva lor.

Am petrecut ani de zile modificând comportamentele câinilor. Metoda mea se bazează pe o atitudine calmă, de lider bland al haitei și pe eliminarea friciei sau agresivității din dresaj. Discut cu mulți clienți despre asemănările dintre creșterea copiilor și dresarea câinilor; cu toate acestea, ideea a prins contur abia după ce am avut primul copil. A devenit imediat evident că majoritatea lucrurilor pe care le foloseam în dresaj puteau fi aplicate și în creșterea celui mic. Pe lângă faptul că metoda de dresaj a ajuns să ocupe un loc central în modul în care abordez copiii, statutul de tată m-a apropiat și mai mult de câini. M-a făcut să îmi dau seama cât de asemănători suntem și cât de multe putem învăța despre noi însine prin intermediul lor.

Așadar, nu îmi voi cere scuze pentru faptul că umanizez uneori câinii atribuindu-le caracteristici umane, căci avem atâtea trăsături în comun!

O CLARIFICARE: CÂINI, COPII, PUI, BEBELUȘI ȘI PĂRINȚI

Aș vrea să clarific modul în care folosesc o serie de termeni pe parcursul acestei cărți. Pentru a simplifica lucrurile, atunci când vorbesc despre „câini”, mă refer în general atât la pui, cât și la câinii adulții; când spun „copii”, mă refer și la bebeluși, și la copiii mici. De asemenea, vorbesc despre „dresarea câinilor” și „creșterea copiilor”, pentru că sună mult mai

CE A ÎNVĂȚAT UN TĀTIC DE LA CĀINELE SĀU bine decât „dresarea copiilor” și „creșterea câinilor”! Nu uități, acestea sunt doar cuvinte care pot avea semnificații diferite pentru persoane diferite. Dacă vă îngrijorează o frază din carte, vă rog să ignorați cuvintele propriu-zise și să vă concentrați asupra mesajului general. Un bun exemplu ar fi expresia „proprietar de câine”. Unii consideră că nu ar trebui să spunem că avem în „proprietate” un câine ca și când ar fi vorba de un bun. Totuși, până când voi găsi un termen mai bun, voi continua să folosesc expresia amintită pentru a mă referi la oameni care iubesc câinii, care trăiesc alături de ei și plătesc taxele aferente.

S-ar putea să vă întrebați uneori pe parcursul lecturii unde se încheie sfaturile pentru creșterea copiilor și unde încep cele pentru dresarea câinilor. Pe scurt, nu există o delimitare clară. Am pornit la drum cu intenția de a păstra cele două tipuri de sfaturi separat, pe pagini opuse, dar seturile de recomandări erau prea similare. A devenit complicat să le separ, în condițiile în care ambele reprezentau același sfat – ceea ce cred că rezumă ideea că cea mai mare parte a lucrurilor despre care vorbesc se aplică atât cățelușilor, cât și copiilor.

Pe parcursul cărții, atunci când vorbesc despre „părinți”, mă refer la adulții care au în grija copii, dar sigur că termenul nu e reprezentativ pentru toate situațiile. În multe cazuri, copiii sunt crescuți de alte persoane decât propriii părinți, deci vă rog să înțelegeți prin „părinți” toate categoriile de îngrijitori.

În sfârșit, puțină istorie personală înainte de a începe: eu și soția mea, Jenni, avem doi copii, Stanley și Sage, care au trei, respectiv doi ani.

SĂ DĂM TOT CE AVEM MAI BUN

Am scris această carte pentru a explica elementele cheie ce ne pot ajuta să devenim cei mai buni lideri de haită cu puțință astfel încât copilul, puiul sau câinele să ne răspundă din proprie inițiativă și voință. Fie că trebuie să ne ocupăm de cătelelușul sau de copilul nostru, răspunderea deciziilor majore ne aparține.

Am scris volumul de față deoarece cred cu tărie în propriile principii, dar și pentru că îmi doresc să fiu un tată excelent și să le ofer câinilor mei o viață cât mai fericită. Îmi doresc să vă prezint câteva alternative și idei noi, și demonstrez că putem renunța la agresivitate, amenințări și vociferări, concentrându-ne în schimb pe răbdare, înțelegere și fermitate în orice condiții. Asemenea unei salcii care rezistă furtunii năprasnice, trebuie să fim flexibili și nu rigizi, să lăsăm de la noi fără să cedăm însă cu totul.

Așadar, să începem!

Doggy Dan

Mai 2013